

gaaet den modsatte Vej af den, Ministeren vilde gaa. Den højtærede Minister ønskede at lette de faste Skatter det mest mulige for derved i størst mulig Grad at kunne sikre Prioriteterne i Ejendommene. Man er gaaet en anden Vej her nu, idet man tager noget fra Amterne og giver noget mere til Landkommunerne. Derved letter man altsaa i nogen Grad Indkomst- og Formueskatten. Hvis de før omtalte Ændringsforslag bliver forkastet, vil jeg anbefale mine Partifæller subsidiært at stemme for Ændringsforslag Nr. 7.

Korsgaard: Som Ordfører for Mindretallet Korsgaard og C. J. F. Sven skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger. Jeg forudskikker, at jeg, bortset fra nogle Bemærkninger om Revisionsbestemmelsen, skal afholde mig fra at udtale mig om de Ændringsforslag, som det Mindretal, hvoraf jeg er Medlem, i øvrigt giver Tilslutning.

Før jeg gaar over til at tale om de Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven og jeg har stillet, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger om Lovens principielle Side i Tilslutning til Betænkningen, som er afgivet af det omtalte Mindretal.

Jeg skal da kortelig sige, at vi, som ogsaa fremhævet ved første Behandling her i Tinget, mener, at det principielt er en urigtig Vej, man her er gaaet, idet man overfører et Statskatteemne til at blive et kommunalt Skattegrundlag. Det gøres der jo Rede for i Betænkningen, og det skal jeg ikke uddybe ud over det, som her findes. Af Behandlingen i Udvalget fremgik, at det ikke var muligt at faa Ørenlyd for den Opfattelse, som det omtalte Mindretal paa dette Omraade har, og vi havde da Valget imellem at gaa imod Lovforslaget eller finde os i det uundgaelige: at man gjorde dette Statskatteemne til Grundlag for en kommunal Skat. Da vi imidlertid er af den Mening, at Kommunerne gennem særlige Afgifter bør have Dækning for det Slid, Automobilerne medfører, har vi ment, at dette vejede stærkere til end det principielle i Sagen, og vi har altsaa indstillet os paa at stemme for Lovforslaget.

Der er jo for saa vidt en anden principiel Side af Sagen. Det er den, hvor længe en Lov af denne Art skal være gældende, og der er endelig en tredje Side, nemlig den: er der overhovedet noget virkeligt Grundlag for denne Lov? Man hævder jo, at den Automobilafgiftslov, vi har, ikke giver nok til Kommunerne til Dækning

af det Slid, som Automobilerne foraarsager. Som allerede udtalt ved første Behandling er det i dette Øjeblik faktisk ikke muligt at afgøre, om den paagældende Lov ikke giver Penge nok, dels fordi man ikke ved, hvor meget den vil give, og dels fordi man faktisk ikke har nogen nøgtern Opgørelse af, hvor meget der skal til til at dække Sliddet. Ud fra disse Betragtninger havde det Mindretal, jeg repræsenterer, ønsket at gøre Bestemmelserne her saa kortvarige som muligt, og vi havde ogsaa ønsket at give dem en saadan Form, at naar Begivenhedernes Udvikling efterhaanden havde vist, at den almindelige Automobilafgiftslov gav Penge nok til Kommunerne, skulde Indtægterne ved denne Lov automatisk falde tilbage til Staten. Men heller ikke til dette Standpunkt var det muligt i Udvalget at skabe nogen Tilslutning, og som Følge deraf har vi ogsaa overfor denne principielle Side afholdt os fra at stille Ændringsforslag.

Det eneste, man med Hensyn til dette Punkt har opnaaet, er, at der er indført en Revisionsbestemmelse. Nu vil jeg jo sige, at efter den Praksis, hvorefter disse benyttes — jeg tænker her f. Eks. paa Restaurations-skatten, som vi i disse Dage har til Behandling — lægger jeg ikke alt for megen Vægt paa denne Revisionsbestemmelse, men paa den anden Side vil den jo dog give Anledning til, at man i hvert Fald kommer til at tale lidt om Tingene, og for saa vidt kan det Mindretal, som jeg tilhører, og som jo altsaa har den principielle Opfattelse, at denne Skat, hvis den ellers skal opretholdes, skal føres tilbage til Staten, ikke har noget imod saa snart som muligt at komme til at tale om Loven, og dette: saa snart som muligt betyder jo, saadan som Magtforholdene nu en Gang var i Udvalget, først om 3 Aar. Dette, at vi har denne Revisionsbestemmelse, betyder naturligvis saare langt fra det samme som, at Indtægterne ved Loven f. Eks. efter 3 Aars Forløb, hvis ikke andet blev vedtaget af Rigsdagen, faldt tilbage til Staten. Men det har vi altsaa ikke kunnet opnaa. Nu vil det jo saa vise sig i Løbet af 3 Aar, hvad man vil gøre ved Skatten, om man vil opretholde den, om der mere er et sagligt Grundlag for Anvendelsen af Skatten, som man siger, der nu er, endelig om man, selv om dette Grundlag ikke mere er til Stede og man alligevel vil opretholde den, saa vil føre den tilbage til Staten. Det sidste er det Haab, som det Mindretal, jeg repræsenterer, nærer, men nogen Sikkerhed herfor faar man naturligvis ikke gennem Revisionsbestemmelsen. Men, som sagt, er Revisionsbestemmelsen end ikke af stor Betyd-